

»VELIKONOČNI VETER - VZGONSKI VETER UPANJA!«

Dragi člani in prijatelji Schönstattskega gibanja!

V mesecu marcu postajajo dnevi svetlejši, ozračje toplejše. Marec napoveduje nov začetek. Bliža se Schönstatt konferenca, ki je za naše Schönstattsko gibanje kraj zbiranja, poslušanja in skupnega iskanja poti. Hkrati smo sredi posta in se že bližamo Veliki noči. Oboje sodi skupaj: Nov začetek navzven in obenem poglobitev navznoter.

1. UPATI STOPITI IZ ČOLNA – POST, KOT ŠOLA ZAUPANJA: »Gospod, če si ti, mi ukaži, da pridem po vodi k tebi.« *Mt 14, 28* Peter stopi iz čolna, ko nevihta še traja. Vendar zaupa Jezusovemu glasu. Njegov korak ni brezglavo tveganje v prazno, ampak korak v odnos. Postni čas je za nas šola zaupanja. Vabi nas, da preizkusimo navade, zapustimo lažno varnost in postanemo notranje svobodi. Tu v prvi vrsti ne gre za odpoved zunanjim stvarim, ampak za zavesten premislek o tem, kam usmerjamo svoje srce?

V Zavezi ljubezni poznamo to pot. To je pot samovzgoje – pot majhnih, zavestnih korakov. Obenem, ko prevzamemo odgovornost za svojo rast, se hkrati pustimo voditi. Svoje izkušnje prinašamo pred Boga, poskušamo jih razložiti v luči vere in ob njih rastemo. Schönstatt živi od teh izkušenj na poti. Vsi čutimo podobno: Bog deluje in mi lahko to doživljamo. Schönstattska konferenca na začetku tega meseca, je takšen izstop iz čolna. Skupaj se bomo spraševali, katero pot nam želi Bog zdaj pokazati. Naše zaupanje Bogu ni megleno čustvo. Zaupanje v Boga je odnos, ki ga gradimo počasi a temeljito.

2. V NEVIHTAH ČASA – POGLABLJAMO RAZLOČEVANJE: »Zaupati vetru – verjeti v viharju« Z novim letnim geslom, »od oktobra 25 do oktobra 26«, naše gibanje upošteva trenutno resničnost, zelo resno. Družbene spremembe, napetosti v Cerkvi, negotovosti v osebem življenju – veliko se spreminja. Nevihte same razkrivajo, kaj je pomembno. Postni čas je zato čas notranjega razločevanja. Učimo se spraševati: *Kaj izhaja iz Božjega Svetega Duha? Kaj vodi k življenju? Kje nas Bog kliče k jasnosti in odločnosti? ...* V Zavezi ljubezni smo tega razločevanja že vajeni. Svoje življenje vidimo, kot zgodbo odrešitve. Doživetja in vsakodnevne izkušnje, ne le preživljamo, ampak jih tudi razlagamo. Tako naša rast ne poteka naključno, ampak v zavestnem soočanju dogodkov. Pot do Velike noči nas vodi skozi notranje razločevanje. *Moje vstajenje se začne tam, kjer začnem sredi viharjev časa, zoreti v zaupanju.*

3. VELIKONOČNI VETER – VZGONSKI VETER NAŠEGA UPANJA: Postni čas je pot k Luči. Velikonočni veter nam že piha nasproti. V nas živi hrepenenje po novem začetku, po Evangeljski Cerkvi, po skupnosti in gibanju, ki nas drži pokonci. Velikonočni praznik, ni samo še en praznik na koncu poti. Je sila, ki že zdaj deluje – kot tih in nam pomagajoč vzgonski veter. Kdor zavestno hodi proti Veliki noči, se na novo usmerja. Kdor se usmerja, postaja gibčen. Kdor postaja gibčen, lahko zaupa Božjemu vetru. In po tej poti proti Veliki noči, nikoli ne hodimo sami.

Marija je v šoli zaupanja naša vzgojiteljica. Marija je žena, ki vedno hodi z nami. Uči nas, da hranimo izkušnje v srcu in jih razlagamo v Božji luči. Ona nas nosi skozi težke čase in nas obenem vodi v rastočo svobodo. V Zavezi ljubezni vemo, da nas ne vzgaja s pritiskom, ampak z bližino. Krepi nas v zaupanju tudi takrat, ko nevihta ne pojenja. Tako gremo skozi postni čas, medtem, ko zbiramo, iščemo, zaupamo, ... Stopajoči korak za korakom, hodimo proti Veliki noči, zaupamo vetru in verujemo v nevihti.

Želim vam blagoslovljen dan Zaveze ljubezni ob približevanju Veliki noči!

Vaš, pater Felix Geyer, Schönstattsko gibanje, Nemčija

